O SJÆLEHYRDE, GUD OG MAND

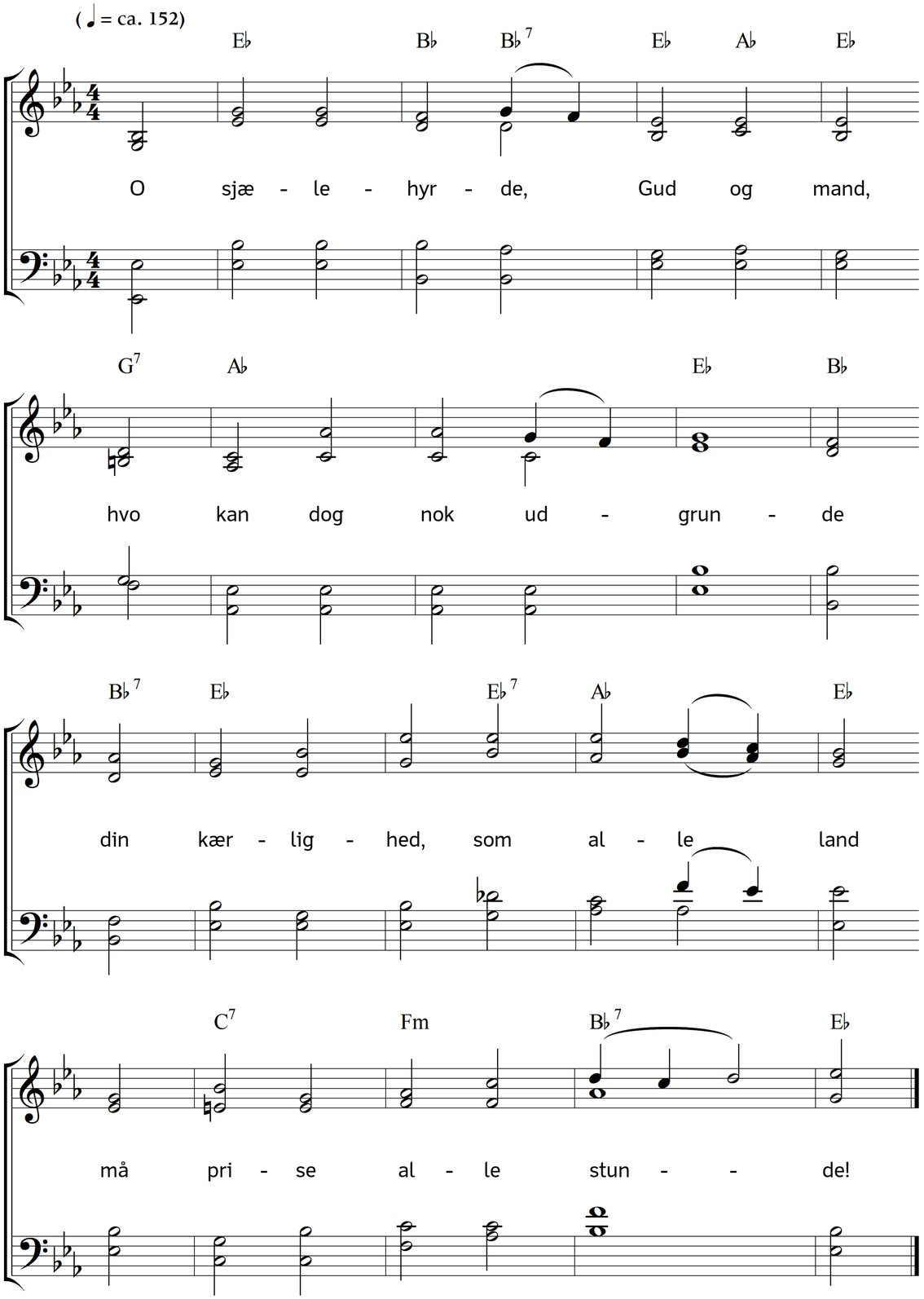

2. Du klædte dig udi vort kød
en tjener her at være
og undergav dig nød og død
for mennesket at ære.

3. Du fandt så vild en hjord udi
en slet fortvivlet våde,
straks hegned du en fåresti
udaf din store nåde.

4. Did hen du kaldte hver og en
og ville bort dem lede
fra Satan, synd og dødens men
og fra din Faders vrede.

5. Nu ved jeg vej til himmerig,
den bør jeg aldrig dølge.
Det er, o søde Jesus, dig!
Dig vil jeg også følge.

6. Du vejen er til salighed
og himlens fryderige,
og ingen anden sti jeg ved
i verden af at sige.

7. Jeg må beklage det, jeg gik
fra paradisets glæde
og siden i forvirret skik
ad mørkheds fæle stræde.

8. På denne vej selv Satan lå
med dødens giftge pile,
hvor synd og sorg og ond attrå
mig undte ingen hvile.

9. Min Jesus, som mig skuffer ej,
men vil mig trolig lære,
mig viser til sin kirkevej
og selv min dør vil være.

10. Jeg der så frit går ud og ind
og finder sjæleføde,
som vederkvæger sjæl og sind
og lægger synden øde.

11. Der kan jeg udi fryd og fred
hans kirkes goder nyde
og siden i hans salighed
evindelig mig fryde.

12. Jeg ser i ham en åben dør,
en dør til himlens trone;
jeg ser det, jeg ej kendte før,
en uforvisnet krone.

13. En krone, som til mig er lagt
udi Guds eget gemme,
på den min sjæl har nøje agt,
gid jeg den aldrig glemme!

Tekst: Thomas Kingo. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2020 Johannes Thomas Rüegg. Kilde: www.christmysong.com/2216/